

Boekverslag Nederlands De bende van Jan de Lichte door Louis Paul Boon

Boekverslag door een scholier

382 woorden

17 jaar geleden

★ 3,4

26 keer beoordeeld

Auteur	Louis Paul Boon
Genre	Geschiedenis, Psychologische roman
Eerste uitgave	1953
Vak	Nederlands

De bende van Jan de Lichte
Louis Paul Boon
De Arbeiderspers, 208 pagina's

Zwarte tijden voor Jan de Lichte

In het begin van de 18de eeuw waren de Zuidelijke Nederlanden het strijdtoneel tussen de Europese grootmachten.

Deze chaos van gevechten en bezettingen werd Vlaanderen fataal. Een groot deel van de bevolking leefde in erbarmelijke omstandigheden. Armoede, verdrukking en hongersnood vormden een ideale voedingsbodem voor het ontstaan van rovers- en dievenbenden. De bende van Jan de Lichte, een schelmenroman geschreven door Louis Paul Boon, trok moordend en rovend rond totdat de Franse bezetter een grootscheepse klopjacht organiseerde. De galg wachtte.

Het is 1745. In het door armoede, honger en oorlog geteisterde Vlaanderen vormt Jan de Lichte een bende van schooiers en vagebonden, die onder de leuze 'Allen voor een, een voor allen' van de rijken steelt om de buit onder de armen te verdelen. Aanvankelijk heeft de bende succes met bloedige overvallen op postkoetsen, kastelen en boerderijen, gevechten van man tot man. Even lijkt het erop dat de droom van Jan de Lichte werkelijkheid wordt, dat hij in zijn edele opzet zal slagen, maar na verloop van tijd groeit de bende hem steeds meer boven het hoofd. Er stromen leden toe die zich nauwelijks of niet om het algemeen belang bekommeren en alleen op eigen gewin uit zijn. Jan de Lichte verliest zijn grip op de bende en ziet met lede ogen aan hoe die aan interne intriges - verraad en afgunst - ten ondergaat. Dan krijgen het leger en de politie van Lodewijk XV pas kans om de bandieten aan te pakken. Galg en rad rijzen boven het land van Aelst. Vele rebellen worden met Jan zelf op één dag terechtgesteld.

Jan de Lichte is een idealist en erg slim en listig. Maar wanneer het eind van de bende begint te naderen

verandert hij in een woeste en onbezonnen bandiet.

Door zijn "ouderwets" en met dialect doorspekt taalgebruik, dompelt Louis Paul Boon ons onder in de 18de eeuw. Boon schrijft vitaal en boeiend en beeldt zijn personages aangrijpend en precies uit. De lezer krijgt amper tijd om te ademen, laat staan om zich te vervelen.

In de meeste romans van L.P. Boon zit de ontluikende revolutie van de onderdrukten tegenover de machtshebbers. Ook in de bende van Jan de Lichte verzetten de armen zich, maar het kapitaal wint steeds de strijd.